

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Αριθμός Αποφάσεως

3573/2005

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αριστέα Τσαμαδιά Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από την Γραμματέα Μαρία Παπαθανασίου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Ιανουαρίου 2005 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ενάγουσας: Ανώνυμης εταιρίας που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα με την επωνυμία Χρηματιστηριακή Ανώνυμη Εταιρία Παροχής Επενδυτικών

Υπηρεσιών, την οποία εκπροσώπησε πληρεξούσια δικηγόρος της Μελίνα Δασκαλάκη.

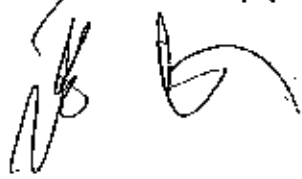
Του εναγομένου: του Αλεξάνδρου, κατοίκου Κέρκυρας, επί της Εθνικής οδού Λευκίμμης-Βρυώνη, τον οποίο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Θεσσαλονίκης Γεώργιος Παλάζης, τον οποίο νομιμοποίησε η δικηγόρος Αθηνών Αγγελική Γολεμάτη.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 20/12/2002 αγωγή του, που κατατέθηκε με αριθμό 10473/2002, προσδιορίστηκε για 26/11/2003, κατά την οποία αναβλήθηκε για την παραπάνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η ενάγουσα χρηματοπιστηριακή εταιρία ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, με απόφαση κηρυσσομένη προσωρινώς εκτελεστή, να της καταβάλει το ποσό των 15.999,71 ευρώ, που της οφείλει από την από 9-2-2001 σύμβαση παροχής

φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

επενδυτικών υπηρεσιών, που συνήψαν στην Αθήνα, με κύριο αντικείμενο την αγορά και πώληση, για λογαριασμό του τελευταίου, μετοχών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και πραγματοποίησε η ίδια, κατ' εντολή και για λογαριασμό του, έως 28-6-2001, νομιμοτόκως από την ημέρα κάθε χρεωστικής συναλλαγής, επικουρικώς από της επιδόσεως εξωδίκου, άλλως από της επιδόσεως της αγωγής, καθώς και να καταδικαστεί στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης. Επικουρικώς ζητεί την καταβολή του ως άνω ποσού με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού. Η αγωγή, για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας καταβλήθηκε το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων, όπως προκύπτει από τα υπ' αριθμ. 085571, 085572 και 150770 αγωγόσημα με τα επ' αυτών επικολλημένα ένσημα υπέρ του Τ.Ν. και του Τ.Π.Δ.Α., παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπον (άρθρα 14 παρ. 2, 33,

ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

Εμπορίου. Στο άρθρο 16 του ίδιου νόμου καθορίζονται αποκλειστικά οι χρηματιστηριακές συναλλαγές. Ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου αυτού αναφέρεται ότι «χρηματιστηριακά συναλλαγαί είναι μόνον : α) η αγορά και πώλησις τοις μετρητοίς, β) η αγορά και πώλησις επί προθεσμία, γ) η αγορά και πώλησις επί δώρω ή διπλασιασμού, δ) η σύμβασις μεταφοράς, ε) πάσα εν γένει παρεπόμενη δικαιοπραξία σχετιζόμενη προς την ενέργειαν και την εκτέλεσιν των άνω πράξεων». Ήδη με το άρθρο 20 παρ. 1 περ. γ του Ν.1806/1988 «Τροποποίηση της νομοθεσίας για τα Χρηματιστήρια Αξιών και άλλες διατάξεις», που αντικατέστησε το ως άνω άρθρο 16 του Ν.3632/1928, ορίστηκε ότι «χρηματιστηριακές συναλλαγές, κατά την έννοια του νόμου αυτού, είναι μόνο : α) η πώληση τοις μετρητοίς, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από την κείμενη νομοθεσία για τα χρηματιστήρια αξιών, β) η πώληση με ειδικές συμφωνίες, όπως ενδεικτικά, η παράδοση των αξιών μετά την πάροδο ορισμένης προθεσμίας, το δικαίωμα εξώνησης και το

δικαίωμα υπαναχώρησης, ολικώς ή μερικώς, με ή χωρίς ανταλλάγματα ... και γ) κάθε δικαιοπραξία συναφής με τη διενέργεια και την εκτέλεση των παραπάνω συμβάσεων». Στον όρο «πώλησης» του άρθρου αυτού νοείται και η αγορά, καθόσον ο νομοθέτης ακολουθεί πλέον την ορολογία του αστικού κώδικα. Από τις παραπάνω διατάξεις σαφώς συνάγεται, ότι χρηματιστηριακή συναλλαγή είναι η αγορά και η πώληση, καθώς και κάθε παρεπόμενη ή συναφής δικαιοπραξία, η οποία σχετίζεται με την ενέργεια και εκτέλεση χρηματιστηριακών πράξεων. Στην τελευταία αυτή κατηγορία των χρηματιστηριακών συναλλαγών του άρθρου 20 παρ. 1 εδ. γ του Ν.1806/1988, δηλαδή των συναφών, με τη διενέργεια και την εκτέλεση κυρίων χρηματιστηριακών συμβάσεων, δικαιοπραξιών ή των παρεπόμενων των χρηματιστηριακών συμβάσεων δικαιοπραξιών, υπάγεται και η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας, η οποία έχει ως αντικείμενο, αφενός την ανάληψη από το χρηματιστή της υποχρέωσης να εκτελέσει, με την κατάρτιση κύριας χρηματιστηριακής σύμβασης, την παραγγελία (εντολή) του πελάτη για αγορά ή πώληση κρεογράφων και αφετέρου την ανάληψη από τον πελάτη της υποχρέωσης να καταβάλει στο

4ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Απόφασης
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

χρηματιστή την αμοιβή (προμήθεια), για τη διεκπεραίωση της χρηματιστηριακής συναλλαγής (Ε.Α.1481/2005, Ε.Α.6244/2004 αδημ., Ε.Θεσ.2855/2004 ΕΕμπΔ 2004.1278, Ε.Α.2679/2003 ΕΕμπΔ ΝΕ.374, Ε.Α.2504/2003 ΕΕμπΔ ΝΔ.866, Ε.Α.219/2004 ΕΕμπΔ ΝΕ.360, Ε.Α.5106/2002 ΕλλΑνη 44.1375, Γ. Βελέντζας : «Χρηματιστήρια -Κεφαλαιαγορά», τομ. Α, σελ. 164, 170, Δ. Τσιμπανούλης : «Οι επενδυτικές υπηρεσίες στο ελληνικό και κοινοτικό δίκαιο», σελ. 55, Απ. Γεωργιάδης : ΕΕμπΔ ΜΒ.599). Εξάλλου, κατά το άρθρο 15 παρ. 6 του Ν.3632/1928, κάθε αξίωση, που πηγάζει από χρηματιστηριακή συναλλαγή, παραγράφεται μετά πάροδο έτους από τη λήξη του έτους, κατά το οποίο έχει συναφθεί η συναλλαγή. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων και τη γενικότητα της διατύπωσης της τελευταίας πιο πάνω διάταξης του άρθρου 15 παρ. 6 Ν.3632/1928, η οποία δεν διακρίνει σε κύρια ή παρεπόμενη χρηματιστηριακή συναλλαγή, αλλά αναφέρεται γενικά σε χρηματιστηριακή συναλλαγή («... πάσα αξίωσις πηγάζουσα εκ χρηματιστηριακής

συναλλαγής ...), συνάγεται ότι η ως άνω ετήσια χρηματιστηριακή παραγραφή ισχύει τόσο για τις αξιώσεις, που απορρέουν από χρηματιστηριακές συμβάσεις, που συνάπτονται εντός του χρηματιστηρίου και μεταξύ των μελών αυτού (κύριες χρηματιστηριακές συμβάσεις), όσο και για τις παρεπόμενες ή συναφείς χρηματιστηριακές συμβάσεις, στις οποίες υπάγεται, όπως προειπώθηκε, και η σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας, η οποία συνάπτεται μεταξύ του μέλους του χρηματιστηρίου και του εντολέα (επενδυτή - πελάτη), αφού, όπως προαναφέρθηκε, ο νόμος κάνει μνεία για κάθε αξίωση από χρηματιστηριακή συναλλαγή, χωρίς να διακρίνει τις αξιώσεις που πηγάζουν από κύριες ή παρεπόμενες - συναφείς χρηματιστηριακές συναλλαγές (Ε.Α.5922/2005 αδημ., Ε.Θεσ.2855/2004 ό.π., Ε.Α.6244/2004, Ε.Α.8418/2003 αδημ.). Η άποψη, επομένως, ότι η διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 Ν.3632/1928 (ετήσια παραγραφή) αφορά μόνο αξιώσεις από κύριες χρηματιστηριακές συμβάσεις, δηλαδή από αυτές που συνάπτονται εντός του χρηματιστηρίου και μεταξύ των μελών αυτού και όχι από παρεπόμενες - συναφείς χρηματιστηριακές συμβάσεις, όπως είναι αυτή της χρηματιστηριακής

5ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

παραγγελίας, που συνάπτονται μεταξύ της χρηματιστηριακής εταιρίας και του εντολέα - επενδυτή (άρθρο 90 ΕμπΝ), στην οποία συμπληρωματικά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Α.Κ. περί εντολής, με συνέπεια οι εν λόγω αξιώσεις, κατά την άποψη αυτή, να υπάγονται στην εικοσαετή παραγραφή, που προβλέπεται από το άρθρο 249 Α.Κ., δεν βρίσκει έρεισμα στις ως άνω διατάξεις και ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν.3632/1928, η οποία δεν υποστηρίζει τη διάκριση αυτή, πράγμα το οποίο, αν ήθελε ο νομοθέτης, θα το όριζε ρητά. Αντίθετα, η άποψη ότι η παραγραφή της αξιώσεως που πηγάζει από σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας υπάγεται στην ανωτέρω διάταξη της χρηματιστηριακής νομοθεσίας (άρθρο 15 παρ. 6 του, ισχύοντος και μη καταργηθέντος με τον Εισ.Ν.Α.Κ., Ν.3632/1928) και όχι στις γενικές διατάξεις περί παραγραφής του Α.Κ., ενισχύεται και από τα εξής : α) Η εκτέλεση της χρηματιστηριακής παραγγελίας από το χρηματιστή γίνεται κατά το χρηματιστηριακό δίκαιο (άρθρα 2

N.3632/1928, : 27 N.1806/1988,
N.2533/1997, υπ' αριθμ.6280/B508/17.5.1989
και 23832/B451/29.5.1992 αποφάσεις του
Υπουργού Εθνικής Οικονομίας,
υπ' αριθμ.18/15.1.1999 απόφαση του Δ.Σ. του
Χ.Α.Α.) και οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του
χρηματιστή και του παραγγελέα (εντολέα) από την
πώληση και την αγορά υπόκεινται στο
χρηματιστηριακό δίκαιο και, μόνο αν δεν
ρυθμίζονται από αυτό, υπόκεινται στις διατάξεις
του Α.Κ. (άρθρα 513 επ.); β) καμία διάταξη
νεότερου χρηματιστηριακού νομοθετήματος δεν
ορίζει ότι η ειήσια παραγραφή του άρθρου 15 παρ.
6 του Ν.3632/1928, που εξακολουθεί να ισχύει,
εφαρμόζεται μόνο στις κύριες χρηματιστηριακές
συμβάσεις και όχι και στις συναφείς -
παρεπόμενες χρηματιστηριακές συναλλαγές,
μεταξύ των οποίων είναι και η χρηματιστηριακή
παραγγελία, γ) η παραγραφή του άρθρου 15 παρ.
6 του Ν.3632/1928 είναι ειδική (προβλέπεται από
ειδική διάταξη νόμου) και ως εκ τούτου έχει
εφαρμογή έναντι της γενικής παραγραφής των
διατάξεων του Α.Κ. (άρθρα 249 επ.) και δ) για την
ασφάλεια των χρηματιστηριακών συναλλαγών και
τη βεβαιότητα του δικαίου ο νομοθέτης καθιέρωσε
την ως άνω βραχυχρόνια (ειήσια) παραγραφή για

2ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

τις αξιώσεις από χρηματιστηριακές συναλλαγές, για ταχύτερη εκκαθάριση των χρηματιστηριακών συμβάσεων, μεταξύ των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, περιλαμβάνεται και η χρηματιστηριακή παραγγελία. Χαρακτηριστικό της ταχύτερης εκκαθάρισης των χρηματιστηριακών συναλλαγών (παράδοση πράγματος και πληρωμή του τιμήματος) είναι ότι αυτές οι ενέργειες, κατά τις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1, 19 παρ. 2, 26 παρ. 1, 2 και 27 παρ. 1 του Ν.3632/1928, πρέπει να γίνονται την επιούσα εργάσιμη ημέρα και, μετά την τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 20 παρ. 1, με το άρθρο 45 παρ. 2 του Ν.1914/1990, η εν λόγω προθεσμία ορίστηκε σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την ημέρα κατάρτισης της συναλλαγής και από 20.12.1996 σε τρεις (3) ημέρες (υπ' αριθμ.42005/Β/1570 Υ.Α. του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας). Η συντομότητα δε αυτή προθεσμία για την εκτέλεση της χρηματιστηριακής συναλλαγής επεκτάθηκε και στην περίπτωση της συμβάσεως παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας (μεταξύ του εντολέα και του

χρηματιστή) με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν.2843/2000. Συνακόλουθα η αιτία της άνω διάταξης, για ταχύτατη εκκαθάριση της χρηματιστηριακής σύμβασης, εναρμονίζεται με τη θέσπιση σύντομης (ετήσιας) παραγραφής και για την αξίωση που πηγάζει από σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοράπωλησίας (Ε.Α.5922/2005 αδημ., Ε.Θεσ.2855/2004 ό.π., Contra Ε.Α.3337/2004, Ε.Α.3338/2004 αδημ.). Εξάλλου, η κάθε χρηματιστηριακή συναλλαγή είναι αυτοτελής και προσμετράται χωριστά το κρεωστικό υπόλοιπο. Έτσι η υπαγωγή των αλληπάλληλων καθημερινών για μεγάλο χρονικό διάστημα αγοραπωλησιών ενός πελάτη στις ρυθμίσεις περί αλληλόχρεου λογαριασμού, κατά τις οποίες κάθε συναλλαγή θα χάνει την αυτοτέλειά της και θα καθίσταται απαιτητό μόνο το εκάστοτε προκύπτον από τις κρεοπιστώσεις υπόλοιπο, δεν είναι εν προκειμένω επιτρεπτή, διότι το σύστημα εκκαθάρισης κάθε χρηματιστηριακής συναλλαγής αφορά, όπως προεκτέθηκε, αυτή και μόνο χωριστά. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 260 Α.Κ., η οποία εφαρμόζεται και στις αξιώσεις που πηγάζουν από ειδικούς νόμους και με την οποία προβλέπεται, ως λόγος διακοπής της παραγραφής,

7.ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

η με οποιονδήποτε τρόπο αναγνώριση της αξιώσεως από τον υπόχρεο, αρκεί για το αποτέλεσμα αυτό οποιαδήποτε ενέργεια και συμπεριφορά του οφειλέτη απέναντι στο δανειστή, από την οποία να προκύπτει ότι ο πρώτος, βρισκόμενος σε πλήρη επίγνωση της αξιώσεως του τελευταίου, θεωρεί αυτήν ότι υπάρχει, ώστε να μην είναι αναγκαία η έγερση της σχετικής αγωγής. Με την έννοια αυτή δεν εξετάζεται αν η ενέργεια και συμπεριφορά του οφειλέτη έχει δικαιοπρακτικό χαρακτήρα, ούτε αν συνιστά συμβατική ή μονομερή αναγνώριση της αξιώσεως ή σύμβαση αναγνώρισεως χρέους, κατά την έννοια του άρθρου 873 Α.Κ. Η έκουσα τα ανωτέρω στοιχεία συμπεριφορά πρέπει να επιδεικνύεται πριν από τη συμπλήρωση της παραγράφης, έναντι του δανειστή και όχι έναντι τρίτου προσώπου (Α.Π.382/2002 Ελληνη 44.496, Ε.Α.5922/2005 αδημ., Ε.Α.2855/2004 ό.π.). Ενέργειες, που συνιστούν αναγνώριση, είναι η πληρωμή τόκων, η παροχή ασφάλειας της αξιώσεως, η μερική καταβολή και η μερική προσφορά του χρέους (Α.Π.1206/2001

ΕΛΛΑΔνη 43.157, Α.Π.68/2001 ΕΛΛΑΔνη 42.727, Ε.Α.5922/2005 αδημ.). Επίσης, κατά το άρθρο 261 του Α.Κ., η παραγραφή διακόπτεται με την έγερση της αγωγής για την αξίωση, η δε παραγραφή που διακόπηκε με αυτόν τον τρόπο αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου. Τέτοια πράξη θεωρείται κάθε διαδικαστική ενέργεια, που, κατά το νόμο, είναι αναγκαία για τη συνέχιση της δίκης, αποβλέπει δε και κατευθύνεται στην επιτυχία του σκοπού της. Έτσι, διαδικαστική πράξη, με την παραπάνω έννοια, είναι και η έκδοση αναβλητικής ή οριστικής αποφάσεως. Καθεμιά από τις παραπάνω διαδικαστικές πράξεις επιφέρει αυτοτελώς τη διακοπή της παραγραφής, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω και η κοινοποίησή της (Α.Π.1683/1984 ΕΛΛΑΔνη 26.650, Ε.Α.2855/2004 ό.π.). Κατά την αληθινή έννοια της τελευταίας αυτής γενικής διατάξεως (άρθρο 261 Α.Κ.), που εφαρμόζεται και στις αξιώσεις που πηγάζουν από ειδικούς νόμους, αν η παραγραφή της αξίωσης διακοπεί με έγερση αγωγής, η ίδια ακριβώς παραγραφή, δηλαδή, όμοια με εκείνη που έχει ήδη διακοπεί, αρχίζει, σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από το είδος της, ως βραχυπρόθεσμης ή συνηθισμένης, ευθύς αμέσως από την αγωγή

.8.ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

αυτή. Η εν λόγω παραγραφή διακόπτεται ύστερα από κάθε διαδικαστική πράξη των διαδικών ή του δικαστηρίου, αρχίζει δε η νέα παραγραφή, ίσης διάρκειας με αυτή που ήδη διακόπηκε, από την επιχείρηση της νέας διαδικαστικής πράξεως. Η παραγραφή αυτή μπορεί να συμπληρωθεί και με την πάροδο του χρόνου που ισχύει γι' αυτήν, χωρίς να μεσολαβήσει κάποια άλλη διαδικαστική πράξη ή άλλος λόγος διακοπής, αν η αξίωση βρίσκεται ήδη σε επιδικία, πριν να περατωθεί η τελευταία δίκη. Με άλλα λόγια, αν η αξίωση βρίσκεται ήδη σε επιδικία, η παραγραφή στην οποία αυτή υπόκειται, μπορεί να συμπληρωθεί, ενώ ακόμα διαρκεί η επιδικία, αν αδρανούν οι διάδικοι (Α.Π.1610/2003 ΕΛΛΑΔνη 45.793). Δεν αποτελεί δε λόγο ανώτερης βίας, που εμποδίζει την παραγραφή, ο ορισμός δικασίμου σε χρόνο πέραν του χρόνου παραγραφής (Α.Π.1182/2000 ΕΛΛΑΔνη 42.1339, Ε.Α.2855/2004 ό.π.). Τέλος, από τις διατάξεις των άρθρων 261, 270 παρ. 1 Α.Κ., σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 277 του ίδιου Κώδικα, κατά την οποία το δικαστήριο δεν

λαμβάνει αυτεπάγγελα υπόψη την παραγραφή, που δεν έχει προταθεί, προκύπτει ότι, όπως η πρόταση παραγραφής αποτελεί αντικείμενο ένστασης, έτσι και η πρόταση διακοπής αυτής αποτελεί αντένσταση κατά της παραπάνω ενστάσεως, με την αυτονόητη προϋπόθεση ότι ο περιεχόμενος στην αντένσταση αυτή, που, επίσης, δεν λαμβάνεται αυτεπάγγελα υπόψη, ισχυρισμός έχει τα στοιχεία που απαιτούνται από το νόμο για το πιο πάνω επιδιωκόμενο έννομο αποτέλεσμα της παρακώλυσης γέννησης ή άσκησης ή κατάλυσης μεταγενέστερα του επίδικου δικαιώματος. Για την πληρότητα της αντένστασης διακοπής της παραγραφής δεν αρκεί μόνο η έκθεση γεγονότων, που γίνεται προς θεμελίωση άλλης ένστασης ή άλλου ισχυρισμού, αφού δεν αναπληρώνεται και το αίτημα, που πρέπει αναγκαιώς να περιέχει η αντένσταση διακοπής της παραγραφής, για απόρριψη της ένστασης παραγραφής, λόγω διακοπής και μη συμπλήρωσης αυτής (Α.Π.18/1998 ΝοΒ 47.39, Ε.Α.2855/2004 ό.π.). Στην προκειμένη περίπτωση ο εναγόμενος, με δήλωσή του, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και επαναλήφθηκε στις νομοτύπως κατατεθείσες προτάσεις του, ισχυρίζεται ότι η επίδικη αξίωση έχει παραγραφεί πριν από την άσκηση της

9.ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

κρινομένης αγωγής, αλλά και εν επιδικία, διότι, αφενός από τη λήξη του έτους, κατά το οποίο συνήφθησαν οι επίμαχες συμβάσεις χρηματιστηριακής παραγγελίας, από τις οποίες πηγάζει η αξίωση της ενάγουσας (το έτος 2001) μέχρι την άσκηση της υπό κρίση αγωγής (το έτος 2003) παρήλθε η ετήσια χρηματιστηριακή παραγραφή του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν.3632/1928 και αφαιτέρου μεταξύ δύο διαδικαστικών πράξεων και συγκεκριμένα της αναβλητικής αποφάσεως (26-11-2003) και της συζητήσεως της υποθέσεως (26-1-2005) μεσολάβησε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Ο ισχυρισμός αυτός του εναγομένου συνιστά ένσταση καταλυτική της αγωγής, που στηρίζεται στις προαναφερθείσες νομικές διατάξεις και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ'ουσίαν. Με βάση δε τα εκτιθέμενα στην αγωγή περιστατικά, η ενάγουσα προβάλλει κατά του εναγομένου αξιώσεις, που πηγάζουν από χρηματιστηριακές συναλλαγές (χρηματιστηριακές παραγγελίες), που συνήφθησαν μεταξύ των διαδίκων κατά το έτος

2001 και, εφόσον από τη λήξη του έτους αυτού μέχρι την άσκηση (κατάθεση και επίδοση) της αγωγής, που πραγματοποιήθηκε στις 7-1-2003, όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθμ. 3851/7-1-2003 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Κέρκυρας Σταύρου Δημητρόπουλου, που η ενάγουσα προσκομίζει μετέπικλήσεως, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, χωρίς να μεσολαβήσει κανένα διακοπτικό της παραγραφής γεγονός, οι αγωγικές αξιώσεις της ενάγουσας έχουν υποπέσει στην παραγραφή του άρθρου 15 παρ. 6 Ν.3632/1928. Περαιτέρω, η υπόθεση, κατά την ορισθείσα αρχική δικάσιμο (26-11-2003), αναβλήθηκε για την παρούσα δικάσιμο (26-1-2005). Από τα παραπάνω προκύπτει ότι μεταξύ της αναβολής της συζήτησης της ένδικης αγωγής, που αποτελεί την τελευταία διαδικαστική πράξη, η οποία διέκοψε την παραγραφή, μέχρι τη συζήτησή της, έχει παρέλθει ο χρόνος της παραγραφής της επίδικης αξίωσης. Η ενάγουσα, εξάλλου, δεν προβάλλει, κατ'αντένσταση, διακοπτικό της παραγραφής γεγονός, είτε με τις προτάσεις της, είτε, καθ' υποφοράν, με την αγωγή της. Η απλή αναφορά στην αγωγή ότι ο εναγόμενος, αν και ενημερώνονταν για τις διενεργηθείσες από την ίδια

№.ο φύλλο της υπ'αριθμ. 3573/2005 Αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Τμήμα Τακτικής Διαδικασίας

πράξεις, δεν προέβαλε αντιρρήσεις για το υπόλοιπο της οφειλής του, καθώς και ότι η ίδια του επέδωσε την από 2-12-2002 εξώδικη δήλωση καταγγελίας της επίδικης συμβάσεως, δεν μπορεί να αποτελέσει ισχυρισμό για διακοπή της παραγραφής, αφού τα περιστατικά αυτά της αποδοχής από τον εναγόμενο της οφειλής του και της επιδόσεως εξωδίκου διηγηματικά μόνον αναφέρονται από την ενάγουσα, χωρίς να προβάλλεται ισχυρισμός περί διακοπής της παραγραφής και απορρίψεως της σχετικής ενστάσεως παραγραφής του εναγομένου. Κατόπιν αυτών, πρέπει, γενομένης δεκτής ως κατ'ουσίαν βάσιμης της ενστάσεως παραγραφής, που ο εναγόμενος παραδεκτώς υπέβαλε, η αγωγή να απορριφθεί ως κατ'ουσίαν αβάσιμη και τα δικαστικά έξοδα να συμψηφιστούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων, λόγω της διχογνωμίας στη θεωρία και τη νομολογία σχετικά με το ως άνω νομικό θέμα (άρθρο 179 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Δικάζει κατ'αντιμωλία των διαδικών.

Απορρίπτει την αγωγή.

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα των διαδικών.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 8/9/2005.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΗΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σημανση και έκδοσή του

15.09.2005
Γραμματέας

Κουτσουμπέλης